

پژوهشی در باب تلویزیون و خشونت از منظر الگوی کارکردگرایی ساختاری

مجتبی امیری^۱، شهرزاد نیری^۲، سارا محمودی^۳

چکیده

هدف اصلی این پژوهش ارائه الگوی کارکردی رسانه ملی تلویزیون با هدف کاهش خشونت در آحاد جامعه است. یافته‌های این پژوهش با استفاده از روش گراند تئوری چندگانه استخراج شده است. تعداد ده نفر از اعضای هیأت علمی رشته‌های مدیریت رفتار سازمانی، مدیریت رسانه، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، ارتباطات و مدیرانی که حداقل دارای ۱۰ سال تجربه مدیریت در حوزه رسانه‌های جمعی بودند به صورت نمونه‌گیری هدفمند و بر اساس روش گلوله بر夫ی انتخاب شده و مورد مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاری یافته قرار گرفتند. داده‌های حاصل از طریق کدگذاری باز، محوری و انتخابی مورد تعبیر و تفسیر قرار گرفتند. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که تلویزیون در راستای مدیریت خشونت آحاد جامعه ظرفیت ایفای سه کارکرد شکوفایی عقلانیت انتقادی، آموزش پرخاشگری حق مدار و مهارت آموزی غلبه بر خشونت و ایفای پنج کژکارکرد نهادینه‌سازی خشونت در نگرش و رفتار افراد جامعه، ترویج چارچوب‌های متعصبانه شخصی و قومی، ترویج خشونت به مثابه ابزار تفريح، انتقال ضد ارزش‌های مرتبط با خشونت و ایجاد ادراک فقدان عدالت در جامعه و ترویج خشونت به مثابه ابزاری جهت غلبه بر این ادراک را دارد.

واژه‌های کلیدی

خشونت، تلویزیون، الگوی کارکردگرایی ساختاری، تئوری مفهوم‌سازی بنیادی چندگانه

تاریخ دریافت: ۹۶/۰۹/۱۴ تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۹/۲۸

mamiry@ut.ac.ir

۱. استاد مدیریت دولتی دانشگاه تهران(نویسنده مسئول)

sh.nayyeri@modares.ac.ir

۲. استادیار گروه مدیریت و برنامه‌ریزی دانشگاه تربیت مدرس

sara.mahmoodi84@gmail.com

۳. دانشجوی دکتری مدیریت رسانه دانشگاه تهران(پردیس کمیش)

۱. مقدمه

یک هزار سال پیش، رهبران مذهبی با الهام از انجیل پیش‌بینی کرده بودند که پایان جهان قریب الوقوع است. در سال ۱۰۰۰ میلادی آنها این وحشت را داشتند که قادر خدا، جهان را نابود خواهد کرد، اما اکنون در قرن ۲۱ این خطر احساس می‌شود که قدرت انسان جهان را نابود می‌کند. یکصد و بیست میلیون نفر در یکصد و سی جنگ در طول این قرن کشته شده‌اند و این رقم بیش از تمام کسانی است که قبل از سال ۱۹۰۰ میلادی در جنگ‌ها کشته شدند. برخی اندیشمندان که از آن جمله می‌توان به اج جی و نیز اشاره کرد در پایان جنگ جهانی دوم انتظار داشتند که دانش بتواند به تنایی جهانی مسالمت‌آمیز به وجود آورد. اما این انتظار در عمل محقق نشد (تیلور و همکاران، ۲۰۰۶: ۱۳). دلیل اساسی این موضوع این بود که او دانش را با خرد اشتباه گرفته بود.

حضرت علی^(۴) می‌فرمایند: «هر کس علمش از عقلش بیشتر باشد؛ یعنی در راه کسب علم و دانش، اهل تعقل و تفکر نباشد، این دانایی مایه گرفتاری و وبا او خواهد شد» (تمیمی آمدی، ۱۳۷۸: ۱۸۱). ظهور پدیده خشونت که به متابه یکی از مضلات بزرگ تمدن امروزی رخ نموده است، یکی از مصادیق بارز خلط دو مفهوم دانش و خرد یا علم و عقل است. با پیشرفت‌های اخیر بشر و تغییر الگوهای زندگی و روابط انسانی به ویژه بسط الگوهای جدید زندگی اجتماعی؛ مسائل اخلاقی و مشکلات مربوط به آن نیز اشکال جدیدتری به خود گرفته‌اند. صاحب‌نظران معتقد هستند که رویکرد عقلانی می‌تواند به عنوان راه حل مؤثری برای مقابله با مضلات جدید قرن حاضر و راهکاری برای اخلاق اجتماعی به شمار بیاید (بختیار نصرآبادی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۴۰). اما متأسفانه ظهور و بروز عقلانیت در دنیای مدرن از مفهوم حقیقی آن فاصله گرفته و سبب ایجاد تغییر و تحولاتی نامطلوب در ارتباطات انسانی و انتظار آنها از یکدیگر شده است. برخی از این تغییر و تحولات عبارت هستند از انتقال از ارزش‌مداری به فایده‌گرایی، انتقال از نوع دوستی به خودخواهی، انتقال از حق‌جویی به مصلحت‌جویی، انتقال از عاقبت‌اندیشی بر دم غنیمت‌شمری، انتقال از تعالی‌جوئی به لذت‌خواهی، انتقال از سعادت‌طلبی به عافیت‌طلبی (اسلامی تنها، ۱۳۹۰: ۲۷). آنچه جامعه مدرن را دچار بحران‌های ارتباطی کرده است؛ چیزی جز تمرکز صرف بر بعد ابزاری عقلانیت نیست. امروزه تفکر غالب چارچوب خردگرایی مبتنی بر نظریه انتخاب عقلانی است. در این حالت افراد تنها بر عقلانیت ابزاری تأکید و تمرکز کرده و تنها با تحلیل هزینه و فایده به تصمیم‌گیری می‌پردازند. در حالی که رویکرد عقلانیت انتقادی که در بردارنده بن مایه دیدگاه اخلاقی

است، می‌تواند امکان تفسیر جزء گرایانه از عقلانیت و در ادامه بکارگیری عقلانیت ابزاری را به حداقل برساند. پوپر به عنوان بنیان‌گذار عقلانیت انتقادی معتقد است: «چنانچه این رویکرد در دستور کار همه افراد چه مردم عادی و چه علمای حوزه‌های مختلف قرار بگیرد می‌توان به صلح، انسانیت، تواضع و تلاش برای درس گرفتن از اشتباها امیدوار بود» (بختیار نصرآبادی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۴۹). بکارگیری عقلانیت و مدیریت خشونت در جامعه تحت تاثیر نهادهای متفاوتی قرار دارد که در این پژوهش تلاش شده است تا نقش رسانه در این زمینه مورد واکاوی قرار بگیرد. در حوزه خشونت و رسانه مطالعات متعددی تاکنون صورت پذیرفته است. برخی پژوهش‌ها حاکی از تاثیر رسانه‌های جمعی هم در تشدید احساس ناامنی و ترویج بزهکاری و هم ترویج الگوهای ایفای نقش زندگی سالم است (حبیب‌زاده و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۰۸). نتایج مطالعات دیگری نشان‌دهنده تأثیر معنادار و مثبت نمایش صحنه‌های زننده بازیکنان یا اشتباها داوری از طریق رسانه بر افزایش خشونت گرایی تماشاگران فوتبال است (صفیری شیرکوهی و بشیریه، ۱۳۹۳: ۱۱۷). در پژوهشی بارزترین عامل نظم و امنیت اجتماعی در جامعه رسانه‌های جمعی معرفی شده‌اند (قاسمی و بارسلطان، ۱۳۸۹: ۶۶). برخی مطالعات نیز نشان می‌دهند که بازی‌های رایانه‌ای ورزشی خشونت‌زا، سبب شکل‌گیری شناخت پرخاشگرانه، نگرش پرخاشگرانه و رفتار پرخاشگرانه در افراد خواهد شد (اندرسون، ۲۰۰۹: ۷۳۴). البته پژوهش‌های دیگری نیز صورت گرفته که نشان داده‌اند پسران بیشتر از دختران درگیر بازی‌های رایانه‌ای خشن و در ادامه رفتار خشونت‌آمیز هستند (قادری و بهرامی، ۱۳۹۰: ۱۲۵). فردیش¹ و استاین² نیز در مطالعه خود بیان کرده‌اند که علاوه بر پیام‌های دارای بار معنایی جراحت فیزیکی؛ خشونت کلامی، تمسخر پرخاشگرانه و کنترل بر سایر افراد از طریق تهدید یا اجبار نیز در برنامه‌های تلویزیونی بسیار متداول است (فردیش و استاین، ۱۹۷۳: ۱۱). در پژوهش دیگری نشان داده شده است که ارتباط معناداری بین تجربه کودکان از تماشای خشونت در تلویزیون و پذیرش انفعالی پرخاشگرانی که از بازیگران سر می‌زند وجود دارد (پارک و اسلامی، ۱۹۸۳: ۷۸). در برخی پژوهش‌ها نیز فرایند‌های واسط را در حد فاصل تماشای خشونت و رفتار مدنظر قرار داده‌اند (فاضل، ۱۳۸۷: ۴۱) و بیان کرده‌اند که اگر چه شواهد روشی وجود دارد که دیدن خشونت رسانه‌ای می‌تواند بر رفتار خشن مشاهده کننده

1. Friedrich

2. Stain

مؤثر باشد، اما هر عمل خشونت‌باری که بر صفحه تلویزیون ظاهر می‌شود به تنها یک عامل خشونت بشمار نمی‌رود (فولادی‌راد، ۱۳۹۱: ۱۱۴). همان‌گونه که ملاحظه شد اگر چه مطالعات پراکنده‌ای پیرامون رابطه خشونت و رسانه صورت گرفته است؛ اما هیچ یک به این موضوع از منظر کارکردها و کژکارکردهای رسانه تلویزیون نپرداخته‌اند. بنابراین در این پژوهش تلاش شده است تا با توجه به فقدان مطالعات در این زمینه با استفاده از چارچوب نظریه کارکردگرایی ساختاری به این مسئله پرداخته شود. با توجه به محدودیت موجود در بررسی اثر تمامی رسانه‌ها و به علت جایگاه ویژه تلویزیون به دلیل پوشش وسیع و تأثیر گسترده آن (امیری و همکاران، ۱۳۹۲: ۸۹؛ اخگری، ۱۳۸۶: ۲۵) در این پژوهش این رسانه مورد توجه قرار گرفته است. هدف اصلی این پژوهش ارائه الگوی کارکردی رسانه ملی تلویزیون به عنوان یک نهاد اجتماعی مهم در مدیریت خشونت آحاد جامعه است. سؤالات این پژوهش نیز به شرح زیر هستند: مؤلفه‌های الگوی کارکردی رسانه ملی تلویزیون با هدف کاهش خشونت در آحاد جامعه چیستند؟ و روابط حاکم بر مؤلفه‌ها چیست؟

۲. ادبیات نظری

اساس نظریه کارکردگرایی ساختاری بررسی هر نهاد در روابطش با کل جامعه است که خود جزء آن بشمار می‌رود (پانوف و پرن، ۱۳۸۹: ۱۲۶). به این ترتیب مفهوم و اهمیت هر نهاد، در رابطه کارکردی آن و با هدف حفظ ثبات کلیت ساختار مشخص و آشکار می‌شود. این نظریه بر این فرض استوار است که تمامی نهادها در شکل مطلوب‌شان در حفظ و ثبات جامعه سهیم هستند. اغلب جامعه‌شناسان بیش از هر کس امیل دورکیم را به عنوان ارائه‌دهنده مؤثر نظریه کارکردگرایی ساختاری می‌شناشند. شاید بتوان گفت که مهم‌ترین کار دورکیم این بود که برای تبیین پدیده‌های اجتماعی به جای بررسی علل اجتماعی پیدایش آنها؛ به مطالعه وظایف آن پدیده در حفظ انسجام اجتماعی می‌پرداخت. در واقع دورکیم میان مفهوم علت اجتماعی^۱ و مفهوم کارکرد اجتماعی^۲ تمایز قائل بود (بارل و مورگان، ۱۳۹۳: ۶۲). از منظر وی در بررسی علت‌های اجتماعی به سوال «چرا پدیده اجتماعی خاصی اتفاق افتاده است؟» و در بررسی کارکردهای اجتماعی به سوال «چرا واقعه اجتماعی خاصی، در یک جامعه خاص دوام یافته است؟» پاسخ داده می‌شود (رویترز، ۱۳۷۴: ۱۲۲).

1. Social Causal

2. Social Functional

پژوهشی در باب تلویزیون و خشونت از منظر الگوی کارکردگرایی ساختاری | ۴۳

کژکارکردهای مختلفی توسط اندیشمندان مختلف برای رسانه تلویزیون بیان شده است و در هیچ یک از آنها به کارکردها و کژکارکردهای این رسانه از منظر مدیریت خشونت توجه نشده است. جدول شماره ۱ به برخی از کارکردها و کژکارکردهای رسانه تلویزیون در نظریه‌های مختلف اشاره می‌کند.

جدول ۱. کارکردها و کژکارکردهای تلویزیون از منظر صاحب‌نظران

نظریه	نظریه پرداز	کارکردها و کژکارکردهای کلیدی
نظرارت بر محیط ^۱	باران ^۲ و دیویس ^۳	کارکرد: هشدار دادن، نظارت ابزاری، افزایش سرعت انتقال، توسعه وسعت دید افراد (بسیار: ۱۳۸۷؛ ۱۳۴)؛ کژکارکرد: ایجاد نگرانی غیرضروری، اعطای موقعیت به افراد (رابیو، ۲۰۱۰: ۱۶۹ – ۱۷۱).
ایجاد سرگرمی ^۴		کارکرد: ایجاد سرگرمی برای مخاطبان انبوه با هزینه کم؛ کژکارکرد: دوری افراد از ارتباطات بین فردی و یادگیری و عمل (رابیو، ۲۰۱۰: ۱۷۹ – ۱۸۰).
تفسیر کردن ^۵	دومینیک ^۶ و برگر ^۷	کارکرد: کمک به افراد در سازماندهی اطلاعات، اتصال اطلاعات به علایق و زندگی روزانه، ایجاد وسعت در خبرگی افراد؛ کژکارکرد: از دادن قدرت نقد افراد (رابیو، ۲۰۱۰: ۱۷۳ – ۱۷۵).
ایجاد اتحاد ^۸	دویتو ^۹	کارکرد: ایجاد تعلق برای یک گروه؛ کژکارکرد: خصوصی‌سازی ^{۱۰} و گرایش به انزوا، فاصله گرفتن از موضوعات جدی و تمثیل بر زندگی شخصی و مصرف‌گرایی (رابیو، ۲۰۱۰: ۱۷۵ – ۱۷۷).
تشویق کردن ^{۱۱}		کارکرد: تقویت نگرش و باورهای افراد، تغییر نگرش افراد، فعال‌سازی افراد برای اقدام، اخلاق‌مند کردن یا مججهز کردن افراد به ارزش‌ها (رابیو، ۲۰۱۰: ۱۸۱ – ۱۸۲).

1. Surveillance of the environment

2. Baran

3. Davis

4. To entertain

5. Interpretation

6. Dominick

7. A.A Berger

8. Ties of union

9. Devito

10. Privatization

11. To persuade

ادامه جدول ۱. کارکردها و کژکارکردهای تلویزیون از منظر صاحبنظران

نظریه	نظریه پرداز	کارکردها و کژکاردهای کلیدی
انتقال ارزش‌ها ^۱	لاسول ^۲	کارکرد: آموزش مخاطبان، انطباق فرد با ارزش‌های یک گروه (لاسول، ۲۰۰۷: ۲۲۸).
	لیمن ^۳	کارکرد: اجتماع‌پذیری (تدارک سرمایه‌گذاری مشترکی از دانش) (راپیو، ۲۰۱۰: ۱۷۷).
	باران و دیویس	کارکرد: انتقال ارثیه اجتماعی ^۴ (راپیو، ۲۰۱۰: ۱۷۸).
	برگر	کارکرد: اتصال فرهنگی ^۵ (راپیو، ۲۰۱۰: ۱۷۸).
برجسته‌سازی ^۶	مکسول مککامبیز ^۷ و دونالد شاو ^۸	کژکارکرد: شکلدهی به وقایع عمومی و تأکید بر بعضی موضوعات و نادیده‌گرفتن سایر موضوعات (مککامبیز و غانم، ۲۰۰۱: ۶۷).
	انتمن ^۹	کارکرد: روند فعل درگیر در انتخاب جنبه‌های اصلی هر کار (انتمن، ۱۹۹۳: ۵۵).
کاشت ^{۱۱}	گریفین ^{۱۲}	کارکرد و کژکارکرد: خلق عقاید و باورهای عمده در افراد و شکلدهی واقعیت در نگاه آنها (وسترمن و تامبورینی، ۲۰۱۰: ۳۳۰).
وابستگی مخاطبان ^{۱۳}	روکیچ ^{۱۴} و دیفلور ^{۱۵}	کژکارکرد: وابستگی مخاطبان به رسانه به دلیل گریز از واقعیت و نیاز به ندانستن (روکیچ و دیفلور، ۱۹۷۶: ۶).
	گابریل تارد ^{۱۷}	کارکرد و کژکارکرد: شکل دادن به رفتار افراد بر اساس تاثیرات رسانه (کینون، ۱۹۹۶: ۳).
تقلید ^{۱۶}		

1. Inform and transmit values
2. Lasswell
3. Liman
4. Transmission of the social heritage
5. Cultural continuity
6. Agenda setting
7. Maxwell Mccombs
8. Donald L. Shaw
9. Framing theory
10. Entman
11. Cultivation theory
12. Griffin
13. Dependent audience
14. Rokeach
15. Defleur
16. Imitate theory
17. Gabriel tarde

پژوهشی در باب تلویزیون و خشونت از منظر الگوی کارکرد گرایی ساختاری | ۴۵

ادامه جدول ۱. کارکردها و کژکارکردهای تلویزیون از منظر صاحبنظران

نظریه	نظریه پرداز	کارکردها و کژکارکردهای کلیدی
شکاف آگاهی ^۱	تیکنور ^۲ ، دونوهو ^۳ و اولين ^۴	کژکارکرد: افزایش انتشار اطلاعات در جامعه سبب ایجاد شکاف آگاهی بین افراد دارای طبقه اجتماعی بالاتر و طبقه اجتماعی پایینتر و در ادامه منجر به تغییر وضعیت اقتصادی این دو طبقه خواهد شد (ترن، ۸۳۲: ۲۰۱۳).
هویت اجتماعی ^۵	سارتور ^۶ و کانینگهام ^۷	کارکرد: درک مفهوم دنیای اجتماعی از طریق دسته‌بندی خود و دیگران در دسته‌های مختلف (سارتور و کانینگهام، ۳۰۰: ۲۰۰۹).

۳. خشونت و رسانه

یکی از موضوعات پژوهشی که در حوزه تأثیرات رسانه مورد بررسی گرفته است، موضوع خشونت است. تحلیل محتوا نشان می‌دهد که انبوهی از برنامه‌های با محتوای خشن در تلویزیون نمایش داده می‌شود. آمارها حاکی از این است که یک کودک تا سن ۱۲ سالگی ۱۰۱/۰۰۰ صحنه خشن از جمله ۱۳۴۰ صحنه مرگ را از تلویزیون تماشا می‌کند (سورین و تانکارد، ۱۳۹۲: ۴۰). خشونت به رفتاری اطلاق می‌شود که قصد از آن صدمه رساندن به فرد دیگر است. همان گونه که ملاحظه می‌شود واژه اصلی در این تعریف قصد است (جکمن، ۳۹۲: ۲۰۰۲). البته اعمال عمدى پرخاشگرانه ممکن است هدف دیگری غیر از صدمه رساندن مشتمل بر قدرت، ثروت و مقام نیز داشته باشد که به این نوع خشونت، خشونت غیرمستقیم گفته می‌شود. بنابراین، مفهوم خشونت شامل یک رفتار واحد نیست بلکه حاوی مجموعه‌ای از رفتارها است. این موضوع را ولیسر^۸، گوویا^۹، شریکو^{۱۰} و کوریووا^{۱۱} با استفاده از طبقه‌بندی انواع خشونت که باس^{۱۲} (۱۹۷۵) و دورکی^{۱۳} ابداع کرده‌اند، بررسی نموده و هفت جنبه خشونت را یافته‌اند: حمله (خشونت فیزیکی علیه دیگران)، خشونت غیرمستقیم

1. Knowledge-gap

2. Tichenor

3. Donohue

4. Olien

5. Social identity

6. Sartore

7. Cunningham

8. Velicer

9. Govia

10. Cherico

11. Corriveau

12. Buss

13. Durkee

(بدگویی مغضبانه، محکم بستن در، بهراه انداختن داد و فریاد)، زودرنجی (بدخلقی، نق زدن، بهانه گرفتن، گستاخی و زودخشی)، منفی گرایی (موقع گیری و مخالفت مدام با دیگران)، نارضایتی (حسادت و نفرت از دیگران)، سوءظن (فرافکنی، خصومت نسبت به دیگران و بی اعتمادی) و سنتیزه جویی کلامی (جدل کردن، فریاد کشیدن، تهدید کردن و دشnam دادن) (ولیسر و همکاران، ۱۹۸۵: ۳۵۸). برخی صاحب نظران معتقد هستند که رسانه‌ها با محتوای برنامه‌های خشونت‌آمیز سبب شکل گیری و تشدید رفتارهای پرخاشگرانه و خشونتزا می‌شوند (تیلور و همکاران، ۲۰۰۶: ۲۱۳). مطالعات این افراد نشان می‌دهند که قرار گرفتن در معرض رسانه‌های با محتوای خشونتزا سبب مشکلات میان فردی و پذیرش رفتارهای ضد اجتماعی خواهد شد (اندرسون و همکاران، ۲۰۰۳: ۹۶۱). در واقع مواجهه با خشونت‌های رسانه‌ای، پذیرش پرخاشگری رابطه‌ای و کلامی را از نظر اجتماعی افزایش خواهد داد و در بلندمدت نیز پذیرش رفتار پرخاشگرانه در زندگی واقعی شکل خواهد گرفت (فولادی راد، ۱۳۹۱: ۱۱۷)، اما اینکه پرخاشگری آموخته شده به چه میزان بروز پیدا کند به عوامل فرهنگی، عادات شخصی و سایر عوامل موقعیتی بستگی خواهد داشت (جنتیل و همکاران، ۱۱: ۱۹۵). دسته دیگری از اندیشمندان معتقد هستند که دیدن صحنه‌های خشونت‌آمیز در تلویزیون ضرورتاً منجر به رفتار خشونتزا از سوی افراد نشده و حتی به نوعی خاصیت بازدارندگی دارد (بیکس، ۱۳۸۲: ۳۴). در ادامه به برخی از نظریه‌های هر دو دسته طیف اشاره می‌شود.

۱-۳. تأثیرات منفی خشونت رسانه‌ای

بسیاری از محققان به تأثیرات منفی خشونت رسانه‌ای اعتقاد دارند. در بخش زیر به تشریح معروف‌ترین آراء در این زمینه می‌پردازیم:

۱-۳-۱. نظریه مدل عمومی خشونت^۱

مدل عمومی خشونت یک نظریه رفتاری – روان‌شناسی است که رابطه خشونت رسانه‌ای با پرخاشگری را مورد بررسی قرار می‌دهد (کرانبرگ و همکاران، ۲۰۰۵: ۷۲۶). بر اساس این مدل، متغیرهای شخصیتی (مانند صفت خصومت) و متغیرهای موقعیتی (مانند تجربه یک صحنه خشن در رسانه)، از طریق تحت تأثیر قرار دادن حالات درونی فرد که شامل متغیرهای شناختی^۲، عاطفی^۳ و انگیختگی^۴ هستند بر

1. General Aggression Model (GAM)

2. Cognitive

3. Affective

4. Arousal

روی رفتار خشونت‌آمیز فرد تأثیر می‌گذارند. در این مدل ابتدا اثر شناختی، سپس اثر عاطفی و برانگیختگی نمودار شده و در نهایت انتخاب یک پاسخ رفتاری خشن صورت می‌گیرد (اندرسون و همکاران، ۲۰۰۴: ۲۰۰).

۱-۳-۲. نظریه پیوستگی جدید^۱

کولینز^۲ و لوفتاژ^۳ (۱۹۷۵) در نظریه پیوستگی جدید مطرح کردند که افکار، هیجان و تمایل رفتاری خشن با یکدیگر ارتباط دارند و شبکه‌ای از مفاهیم مرتبط با یکدیگر را می‌سازند. این مفاهیم مرتبط وقتی که با تصاویر رسانه‌ای خشونتزا مواجه می‌شوند به صورت خودکار در حافظه فعال شده و ذهن را تحریک می‌کنند تا بر روی مفاهیم مرتبط با خشونت تمرکز کند. برای مثال افرادی که یک برنامه رسانه‌ای خشونت‌آمیز را تماشا می‌کنند، احتمال اینکه جاهای خالی جمله را با کلمات خشونت‌آمیزتری پر کنند بیشتر است. به علاوه در این افراد سرعت شناخت و خواندن کلمات خشونتبار نیز بیشتر است (گرووز و همکاران، ۲۰۱۶: ۳۶۳).

۱-۳-۳. نظریه انگاره^۴

بر طبق نظریه انگاره مخاطبان به هنگام تماشای رسانه‌های خشونتزا مکرراً پرخاشگری را در یک زمینه پاداش دهنده تجربه می‌کنند. قهرمان فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی برای پیدا کردن راه حل‌های خشونت‌آمیز پاداش دریافت می‌کنند. چنین کنش خشنی در تلویزیون در مقایسه با آنچه در زندگی واقعی وجود دارد با تهدید نسبتاً کمتری نمایش داده می‌شود. در نتیجه این امر بینندگان راحت‌تر خودشان را در حال اعمال خشونت‌آمیز تصور کرده و در عین حال بازخورد مثبت نیز دریافت می‌کنند (گرووز و همکاران، ۲۰۱۶: ۳۶۴).

۱-۳-۴. نظریه انتقال هیجان^۵

از منظر نظریه انتقال هیجان رسانه‌های خشونتزا رفتار پرخاشگری را از طریق برانگیختگی افزایش می‌دهند. تماشای خشونت به صورت ذاتی تحریک کننده بوده و نوع و درجه خشونت برنامه‌های رسانه‌ها بر برانگیختگی تأثیر می‌گذارد. زیلمن در مطالعه خود ثابت کرده است که تحریک حاصل از یک اتفاق به موقعیت‌های بعدی

1. New association

2. Collins

3. Loftus

4. Script Theory

5. Excitation Transfer

در آینده منتقل می‌شود و تأثیر خود را بر رفتار می‌گذارد. بر این اساس در هنگام رویارویی با یک موقعیت اجتماعی تحریک کننده، تحریک حاصل از مشاهده اخیر یک برنامه رسانه‌ای خشونتزا به تحریک حاصل از انگیزش اضافه می‌شود و رفتار پرخاشگرایانه را تشید می‌کند (گروز و همکاران، ۲۰۱۶: ۳۶۴).

۱-۳-۵. نظریه قضاوت مغرضانه^۱

این نظریه به تمایل برای تفسیر رفتارهای مبهم یک فرد به عنوان رفتار عمدًا خصمانه اشاره می‌کند. مصرف خشونت رسانه‌ای، تفکرات خصمانه را در زمینه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت افزایش می‌دهد. برای مثال برخی مطالعات نشان می‌دهند که مواجهه با رسانه‌های خشونتزا در سال‌های اولیه مدرسه قضاوت مغرضانه را افزایش می‌دهد و بعدها در بلندمدت منجر به خشونت فیزیکی بیشتر در مدرسه می‌شود (گروز و همکاران، ۲۰۱۶: ۳۶۵). تائبوم در نظریه برانگیختگی بر این باور است که تجربه خشونت رسانه‌ای برانگیختگی مشاهده‌کنندگان و در نتیجه بروز خشونت را فزونی می‌بخشد (حسینی انجданی، ۱۳۸۷: ۸۵).

۱-۳-۶. نظریه حساسیت زدایی^۲

بر اساس نظریه حساسیت زدایی، تماشای مداوم خشونت از تلویزیون، منجر به کم شدن پاسخ عاطفی به خشونت موجود در صفحه تلویزیون و پذیرش سطوح بالاتر خشونت در زندگی واقعی می‌شود. بنابراین چنانچه مخاطبان برنامه‌های حاوی صحنه‌های خشونت‌آمیز را به میزان زیاد تماشاکنند، به وجود خشونت واقعی در زندگی عادت کرده و در نتیجه بروز رفتار خشونت‌آمیز افزایش خواهد یافت (حسینی انجدانی، ۱۳۸۷: ۸۵).

۱-۳-۷. نظریه بازداری زدایی^۳

بر اساس مفروضات نظریه بازداری زدایی، اگر چه طبیعتاً افراد از انجام دادن رفتار پرخاشگرانه نهی می‌شوند، اما چنانچه مقدار زیادی خشونت در تلویزیون مشاهده کنند، بازداری خود را نسبت به اعمال خشونت‌آمیز از دست می‌دهند و در نتیجه در تعامل با دیگران به راحتی به خشونت متولسل می‌شوند. کوکانی که شاهد برنامه‌های خشونت‌آمیز تلویزیونی هستند، درباره این برنامه‌ها در مدرسه گفت و گو می‌کنند و به تدریج خشونت را به عنوان راهی حل مشکلات می‌پذیرند (حسینی انجدانی، ۱۳۸۷: ۸۶).

1. Hostile Attribution Bias

2. Desensitization to Violence

3. Disinhibition Theory

۱-۳-۸. نظریه کاشت^۱

جرج گرینر و همکارانش در نظریه کاشت همواره نگران آن بودند که چگونه خشونتی که از تلویزیون به نمایش در می‌آید ترس مردم از جنایت در دنیا پیرامون را تشدید می‌کند. بنا بر نظر گرینر در کسانی که مقدار زیادی از برنامه‌های خشونت آمیز تلویزیونی را تماشا می‌کنند این باور تقویت می‌شود که جهان خشن است و باید از آن ترسید. به علاوه گرینر معتقد بود که برنامه‌های خشونت آمیز تلویزیونی، حساسیت نسبت به خشونت را در دنیا واقعی در افراد از بین می‌برد (فضل، ۱۳۸۷: ۱۴۸). نقدهای بسیاری بر نظریه کاشت گرینر وارد شد که او را مجبور کرد که نظریه خود را اصلاح کرده و دو مفهوم متداول سازی و تشدید را به نظریه خود بیافزاید. بر اساس مفهوم متداول سازی؛ تماشای زیاد تلویزیون سبب می‌شود که مخاطبان عقاید مشابه، یکسان یا نزدیک به هم پیدا کنند، حتی اگر از لحاظ وضعیت اقتصادی و اجتماعی متفاوت باشند. بر اساس مفهوم تشدید هر چه محیط زندگی واقعی بینندگان شباهت بیشتر و نزدیکتری به وضعیتی داشته باشد که از تلویزیون نمایش داده می‌شود تأثیرات تشدید بیشتر خواهد شد. بر این اساس در صورتی که مشابه خشونتی که از تلویزیون پخش می‌شود، در محیط زندگی واقعی مخاطبان اتفاق بیفتند، آثار کاشت شدت می‌یابد (حسینی انجданی، ۱۳۸۷: ۸۷).

۲-۳. تأثیرات مثبت خشونت رسانه‌ای

همان‌گونه که ملاحظه شد بسیاری از محققان به تأثیرات منفی خشونت رسانه‌ای اعتقاد دارند؛ اما صاحب‌نظرانی نیز هستند که معتقد هستند خشونت رسانه‌ای می‌تواند دارای تأثیرات مثبتی باشد. دو نظریه معروف در این زمینه عبارت هستند از نظریه پالایش و نظریه هشدار رسانه.

۲-۳-۱. نظریه پالایش

خشونت رسانه‌ای در نظریه پالایش، به عنوان مفهی بالقوه برای پرخاشگری و کاهش خشونت در دنیا واقعی تلقی می‌شود. اسطو اعتقاد داشت که تماشای تراژدی، نتایج پالایشی به دنبال دارد و بعضی از هیجان‌های قوی مخاطبان را کاهش می‌دهد. آزمایش‌های فشباخ و سینگر نیز نشان می‌دهد که تماشای خشونت لزوماً به افزایش پرخاشگری مخاطبان منجر نمی‌شود، بلکه از آنجا که پرخاشگری مشاهده شده از طریق رسانه دارای تأثیر پالایشی است، تماشای خشونت به کاهش پرخاشگری منجر می‌شود (فولادی راد، ۱۳۹۱: ۱۱۸).

1. Cultivation Theory

۲-۳-۲. نظریه هشدار رسانه

براساس نظریه هشدار رسانه، چنانچه مخاطبان به ویژه کودکان به طور کامل از خشونت رسانه‌ای محافظت شوند، ممکن است دنیا را محلی بی‌نقص و عاری از جنگ و دعوا تصور کنند. بر عکس مخاطبان و بهویژه کودکانی که در معرض خشونت رسانه‌ای قرار می‌گیرند از رسانه یاد می‌گیرند که چگونه موقعیت‌های خطرناک را حل و فصل کرده و در نتیجه آسیب کمتری خواهند دید. به این ترتیب رسانه‌ها می‌توانند کمک کنند تا افراد خشونت را به عنوان واقعیت جامعه پذیرفته و در نتیجه به گونه‌ای مناسب با موقعیت‌های خطرناک روبرو شوند (حسینی انجданی، ۱۳۸۷: ۸۷-۸۹).

۴. روش‌شناسی پژوهش

در این مطالعه از روش پژوهش کیفی استفاده شده است. روش پژوهش کیفی به دلیل متکی بودن بر رویکردهای تفسیری (گوبای، ۱۹۹۴: ۱۰۶) به درک بهتری از مفاهیم و روابط میان آنها منجر خواهد شد (کانلیف، ۲۰۱۱: ۶۴۹). در این پژوهش با استفاده از راهبرد پژوهشی گراند تئوری چندگانه^۱ (داده بنیاد چندگانه) تلاش شده است تا با به کارگیری استدلال استقرایی؛ مفاهیم و چارچوب نظری مرتبط با الگوی کارکردی رسانه ملی در حوزه خشونت احصا شوند. برای این منظور یک مجموعه منسجم از داده‌ها و روندهای تحلیلی با هدف ساخت یک چارچوب مفهومی گرد هم آمده‌اند. روش تئوری مفهوم‌سازی بنیادی که توسط دو جامعه‌شناس امریکایی با نام‌های «بارنی گلیزر^۲» و «آنسلم استراوس^۳» تدوین شده است؛ پدیده اصلی را از طریق مشخص کردن مفاهیم^۴، مقوله‌ها^۵ و قضیه‌ها^۶ و سپس طبقه‌بندی روابط این عناصر شکل می‌دهد (دانایی فرد، ۱۳۹۳: ۸۰). روش گراند تئوری در طی سال‌ها توسعه یافته است. یکی از رویکردهای جدید به این روش، نظریه مفهوم‌سازی بنیادی چندگانه نام دارد. نظریه مفهوم‌سازی بنیادی چندگانه بر این اساس استوار است که در مراحل مشخصی از فرایند توسعه نظریه، استفاده از نظریه‌های موجود ممکن است الهام‌بخش باشد و منجر به رفع شدن پریشانی‌های داده‌ها شود و امکانی برای مقایسه و مقابله یافته‌های تجربی و انتزاعات با سایر نظریه‌ها را فراهم سازد (پویا و طباطبائی، ۱۳۹۰: ۱۷). در این

1. Multi Grounded Theory

2. Barney Glaser

3. Straussian

4. Concepts

5. Categories

6. Propositions

پژوهش نیز از این رهیافت جدید استفاده شده است. جهت گردآوری داده‌ها در این پژوهش از مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاریافته^۱ با صاحب‌نظران استفاده شده است. جامعه آماری شامل ده نفر از اعضای هیئت علمی رشته‌های مدیریت رفتار سازمانی، مدیریت رسانه، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، ارتباطات و مدیرانی هستند که حداقل ۱۰ سال تجربه مدیریت در حوزه رسانه‌های جمعی داشتند. نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت هدفمند^۲ و تکنیک نمونه‌برداری گلوله بر فی^۳ صورت گرفت. ابتدا یک گروه اولیه جهت مصاحبه انتخاب شدند و در ادامه بر اساس معرفی گروه نخست با سایر گروه‌های بعدی مصاحبه انجام شد. مصاحبه‌ها تا جایی ادامه داشته که اندیشه جدیدی حاصل نشده است؛ یعنی در واقع کفايت نظری یا اشباع نظری رخ داده است. در این پژوهش اگرچه از نمونه هشتمن اشباع نظری شکل گرفت؛ اما نمونه‌گیری تا نفر دهم ادامه پیدا کرد. در این پژوهش برای سنجش پایایی از روش پایایی بازآزمون^۴ استفاده شده است. این روش به میزان سازگاری طبقه‌بندی داده‌ها در طول زمان اشاره دارد. این شاخص را می‌توان زمانی محاسبه کرد که یک کدگذار، یک متن را در دو زمان متفاوت، کدگذاری کرده باشد. در این پژوهش از میان کل مصاحبه‌ها، تعداد سه مصاحبه به صورت تصادفی انتخاب و هر کدام از آنها دو بار در یک فاصله زمانی سی روزه کدگذاری شدند. سپس کل‌های مشخص شده در دو فاصله زمانی، برای هر کدام از مصاحبه‌ها با یکدیگر مقایسه و از طریق میزان توافقات و عدم توافقات موجود، برای هر کدام از مصاحبه‌ها، شاخص ثبات محاسبه شد. در هر کدام از مصاحبه‌ها، کدگذاری که در دو فاصله زمانی با هم مشابه هستند، با عنوان توافق و کل‌های غیر مشابه با عنوان عدم توافق مشخص می‌شوند (خواستار، ۱۳۸۸: ۱۶۸). روش محاسبه پایایی بازآزمون (شاخص ثبات) به این ترتیب است:

$$\frac{۲ \times \text{توافقات تعداد}}{\text{کدها کل تعداد}} = \frac{۱۰۰}{\text{پایایی}}$$

پژوهشگر در حین انجام این پژوهش و در جریان کدگذاری مصاحبه‌ها، چند مصاحبه را به عنوان نمونه در یک فاصله سی روزه مورد کدگذاری مجدد قرار داده است که جدول زیر نشان‌دهنده تعداد کل‌ها، تعداد توافقات و تعداد عدم توافقات این سه مصاحبه است.

1. Semi Structured

2. Purposeful or Purposive Sampling

3. Snowball

4. Re-test reliability

جدول ۲. میزان پایابی بازآزمون

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایابی بازآزمون (درصد)
۱	PF	۵۰	۲۲	۶	%۸۸
۲	PB	۵۶	۲۵	۶	%۸۹
۳	PA	۱۹	۸	۳	%۸۴
کل		۱۲۵	۵۵	۱۵	%۸۸

همان‌گونه که ملاحظه می‌شود تعداد کل کدها در فاصله زمانی سی روزه برابر ۱۲۵، تعداد عدم توافقات ۵۵ و تعداد توافقات ۱۵ است. پایابی بازآزمون مصاحبه‌های انجام شده در این پژوهش ۸۸ درصد است و از آنجاکه این مقدار بالای ۶۰ درصد است قابلیت اعتماد کدگذاری مورد تأیید است.

۵. یافته‌های پژوهش

در این پژوهش جهت تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه از هر سه فرایند کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شده است. زمانی که هر سه فرایند کدگذاری در یک پژوهش مورد استفاده قرار می‌گیرند نظریه داده بنیاد بسیار کاربردی‌تر خواهد بود (لاروسا، ۲۰۰۵: ۸۴۱).

۱-۵. کدگذاری باز

این مرحله از کدگذاری شامل یک فرایند تحلیلی است که از طریق آن ابتدا مفاهیم در داده‌ها کشف می‌شوند و سپس مفاهیم برای تشخیص دادن پدیده‌های مشابه با هم مقایسه شده و تحت عنوان مقوله طبقه‌بندی می‌شوند (کوربین و استراس، ۱۹۹۰: ۱۸). بنابراین، می‌توان گفت که کدگذاری باز شامل خرد کردن، مقایسه کردن، مفهوم‌پردازی کردن و مقوله‌بندی کردن داده‌ها است (دانایی‌فرد، ۱۳۸۶: ۸۱). در این پژوهش در کدگذاری باز برچسب‌های مفهومی متعددی از کدگذاری ده مصاحبه به دست آمد. سپس در گام بعدی از طریق طبقه‌بندی مفاهیم مشابه، مقوله‌پردازی آنها و شناسایی ویژگی‌ها و ابعاد مقوله‌ها صورت گرفت. نتایج مرحله کدگذاری باز مشتمل بر شکل‌گیری مفاهیم، مقولات فرعی و تعیین ابعاد و ویژگی‌های آنها را می‌توان در جدول زیر مشاهده کرد.

جدول ۳. مفاهیم و مقولات حاصل از مرحله کدگذاری باز

ردیف	مفاهیم	مقولات	ابعاد	ویژگی ها
۱	پیام‌های حامل خشونت فیزیکی پیام‌های حامل خشونت کلامی پیام‌های حامل خشونت روحی	نمایه خشونت زنا	مشینه فیزیکی نمایه	زودخشمی، زد و خورد فیزیکی، رقابت طلبی منفی، بدگویی، حسادت، نفرت، دشنام، بی‌اعتمادی، تفرقه‌افکنی
۲	خشونت ابزاری نهادینه شده در جامعه خشونت جاهلانه نهادینه شده در جامعه جسارت منفی نهادینه شده در جامعه برانگیختگی هیجانی خشونت آمیز در جامعه چیرگی خشونت در جامعه تدابع خشونت در جامعه	خشونت زنا	نمایه فقطی زمینه	تعصب شخصی، تعصب نژادی (قومی)، اهداف فردی، توجیه و سیلیه در راستای هدف، برانگیختگی هیجانی منفی
۳	بی‌اهمیت شمردن اثرات منفی خشونت اعمال خشونت با هدف سرگرمی	نمایه‌گاری خشونت زنا	نمایه فقطی زمینه	تفریح، سطحی‌نگری
۴	الگوی جامع عقلانی مدیریت خشونت نگرش اقتضایی پرهیز از مطلق گرایی پذیرش اشتباہات عقلانیت مبتنی بر تعاملات اجتماعی	آنتنای عقولی آنتنای	باری نمایه آنتنای	درایت، تدبیر، اقتضا، مشورت، نقد سازنده، گفتگمان
۵	مؤلفه‌های شخصیتی تاثیرگذار بر خشونت مؤلفه‌های اجتماعی تاثیرگذار بر خشونت مؤلفه‌های محیطی تاثیرگذار بر خشونت	مول فراخوان خشونت زنا	بدی نمایه زمینه	ناکامی‌های فردی، شخصیت قدرت طلب، شخصیت کمال‌گرایی، لذت طلبی افراطی، مسئولیت گریزی، منفعت طلبی فردی، رویکرد هیجان‌مدار، ارتباطات نامؤثر، تعارضات میان فردی، ازدحام محیطی، آلودگی زیست‌محیطی، دما

ادامه جدول ۳. مفاهیم و مقولات حاصل از مرحله کدگذاری باز

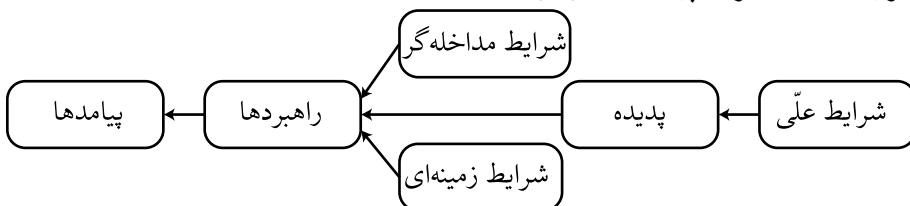
ردیف	مفهوم	مقولات	ابعاد	ویژگی‌ها
۶	توزيع ثروت توزيع اطلاعات توزيع قدرت	مهدویت ازدواج بایان	تی ت تی زن تی زن	فقر، قدرت‌طلبی، مونوبل اطلاعاتی
۷	تакتیک مبتنی بر تغییر آموزش اعمال خشونت بهجا آموزش حق طلبی آموزش ابزارشناسی در مدیریت خشونت آموزش هدف‌شناختی در مدیریت خشونت	آزمودن آزمودن آزمودن	تی ت تی زن تی زن	عقلانیت، حق‌مداری، واقع‌بینی، جامع‌بینی
۸	تakتیک مبتنی بر توسعه آموزش تغییر نگرش آموزش پذیرش تفاوت‌های فردی آموزش سواد رسانه‌ای آموزش شاد زیستن آموزش تعلقات اجتماعی آموزش مسئولیت‌پذیری آموزش تخلیه هیجانات	مهار آزمودن آزمودن آزمودن	تی ت تی زن تی زن	مهرورزی، همدلی، صبر، خوشحالی، خوش‌بینی، ایثار، ارتباطات، مذاکره، تعامل، ادب، احترام، عشق‌ورزی، نقدپذیری
۹	عقلانیت بالفعل اخلاق‌مداری خوبی‌شن‌داری اعتدال	تعامل‌ورزی	تی زن	حیا، عفت کلام

همان‌گونه که ملاحظه می‌شود در مرحله کدگذاری باز تعداد ۳۸ مفهوم مشتمل بر پیام‌های حامل خشونت فیزیکی، پیام‌های حامل خشونت کلامی، پیام‌های حامل خشونت روحی، خشونت ابزاری نهادینه شده در جامعه، خشونت جاھلانه نهادینه شده در جامعه، جسارت منفی نهادینه شده در جامعه، برانگیختگی هیجانی خشونت آمیز در جامعه، چیرگی خشونت در جامعه، تداوم خشونت در جامعه، بی‌اهمیت شمردن اثرات منفی خشونت، اعمال خشونت با هدف سرگرمی، الگوی جامع عقلانی مدیریت خشونت نگرش اقتصادی، پرهیز از مطلق‌گرایی، پذیرش اشتباہات، عقلانیت مبتنی بر تعاملات اجتماعی، مؤلفه‌های شخصیتی تاثیرگذار بر خشونت، مؤلفه‌های اجتماعی تاثیرگذار بر خشونت، مؤلفه‌های محیطی تاثیرگذار بر خشونت، توزیع ثروت، توزیع اطلاعات، توزیع قدرت، تاکتیک

مبتنی بر تغییر، آموزش اعمال خشونت بهجا، آموزش حق طلبی، آموزش ابزارشناسی در مدیریت خشونت، آموزش هدف‌شناسی در مدیریت خشونت، تاکتیک مبتنی بر توسعه، آموزش تغییر نگرش، آموزش پذیرش تفاوت‌های فردی، آموزش سواد رسانه‌ای، آموزش شاد زیستن، آموزش تعلقات اجتماعی، آموزش مسئولیت‌پذیری، آموزش تخلیه هیجانات، عقلانیت بالفعل، اخلاق‌مداری، خویشتن‌داری و اعتدال؛ و تعداد ۹ مقوله مشتمل بر رسانه خشونت‌زا، خشونت‌کور، ساده‌انگاری خشونت، شکوفایی عقلانیت انتقادی، عوامل فراخوان خشونت، محدودیت‌های فراروی افراد جامعه، آموزش پرخاشگری حق‌مدار، مهارت‌آموزی غلبه بر خشونت و تعادل‌ورزی شناسایی شدن.

۲-۵. کدگذاری محوری

در مرحله کدگذاری محوری تلاش شد تا طبقه‌بندی و ارتباط مقولات در شکل جدیدی نشان داده شود. به عبارتی در این مرحله داده‌هایی که در فرایند کدگذاری باز شکسته شده بودند، دوباره گردآوری شدند تا یک تبیین دقیق‌تر و کامل‌تر از پدیده ارائه شود. برای این منظور مقولات و روابط میان آنها با استفاده از «الگوی کدگذاری محوری» و در قالب برچسب‌های پدیده مرکزی^۱، شرایط علی^۲، راهبردها^۳، شرایط زمینه‌ای^۴، شرایط مداخله‌گر^۵ و پیامدها^۶ طبقه‌بندی شدند.

نمودار ۱. عناصر اصلی پارادایم در کدگذاری محوری

پدیده محوری؛ مرکز فرایند در حال بررسی است که سایر مقوله‌ها به آن ربط داده می‌شوند. شرایط علی؛ مقوله‌هایی هستند که نسبت به پدیده محوری مقدم بوده و بر آن تأثیر می‌گذارند. زمینه؛ شرایط خاصی است که بر راهبردها اثر می‌گذارد. شرایط مداخله‌گر؛ شرایطی عمومی است که بر راهبردها تأثیر می‌گذارد و آنها را تسهیل یا

-
1. Core Category
 2. Casual Conditions
 3. Strategies
 4. Context Conditions
 5. Intervening Conditions
 6. Consequences

محدود و مقید می‌سازد. راهبردها؛ کنش‌ها یا برهم کنش‌هایی است که برای اداره پدیده محوری اعمال می‌شود و پیامد حاصل این کنش‌ها و برهم کنش‌ها است (دانایی‌فرد، ۱۳۸۶: ۸۵). شش مقوله اصلی حاصل شده از تلفیق مقولات فرعی نه گانه مرحله کدگذاری باز به شرح جدول زیر هستند.

جدول ۴. مقولات اصلی و فرعی پژوهش

ردیف	مقوله اصلی	مقوله فرعی
۱	پدیده محوری	رسانه خشونتزا
۲	شرایط علی بروز خشونت	خشونت کور ساده‌انگاری خشونت
۳	راهبرد مدیریت خشونت	شکوفایی عقلانیت انتقادی آموزش پرخاشگری حق مدار مهارت آموزی غلبه بر خشونت
۴	شرایط میانجی بروز خشونت	عوامل فراخوان خشونت
۵	شرایط زمینه‌ای بروز خشونت	محدودیت‌های فراروی افراد در جامعه
۶	پیامد	تعادل‌ورزی

۳-۵. کدگذاری انتخابی

اگرچه در «کدگذاری محوری» مقوله‌ها به طور نظاممند بهبود یافتد و با زیر مقوله‌ها پیوند داده شدن؛ با این حال این مقوله‌ها می‌باشد که برای تشکیل یک آرایش نظری بزرگ‌تر یکپارچه می‌شوند. بنابراین در مرحله «کدگذاری انتخابی» فرایند یکپارچه‌سازی و بهبود مقوله‌ها صورت گرفت. با توجه به استفاده از روش تئوری مفهوم‌سازی بنیادی چندگانه در این پژوهش در مرحله کدگذاری انتخابی علاوه بر کدهای حاصل از مصاحبه‌ها از مفاهیم مندرج در تئوری‌های پیشین نیز استفاده شده است. نتایج حاصل از این مرحله که شامل کارکردها و کژکارکردها رسانه تلویزیون در مدیریت خشونت هستند عبارت‌اند از:

۳-۵-۱. کارکرد شکوفایی عقلانیت انتقادی

بر طبق آرای باران و دیویس تحت عنوان نظریه نظرارت بر محیط، رسانه‌این توان را دارد که دید افراد جامعه را وسعت بخشد (رایبو، ۱۶۹: ۲۰۱۰). این موضوع با آرای دومینیک و برگر که تحت عنوان نظریه تفسیر کردن قائل به ایجاد وسعت دید خبرگی در افراد هستند نیز همخوانی دارد (رایبو، ۲۰۱۰: ۱۷۲). رسانه از طریق فراهم ساختن چنین وسعت دیدی منجر به ایجاد مؤلفه‌هایی چون تدبیر، درایت و ترویج مشورت و گفتمان در افراد خواهد

شد که از آن تحت عنوان کارکرد «شکوفایی عقلانیت انتقادی» می‌توان نام برد.

۳-۵-۲. کارکرد آموزش پرخاشگری حق مدار

لاسول در مقاله‌ای تحت عنوان ساخت و کارکرد ارتباطات در جامعه، چند کارکرد مهم را برای رسانه مشخص ساخته که یکی از مهم‌ترین آنها کارکرد آموزش است (لاسول، ۲۰۰۷: ۲۲۸). به علاوه یکی از نقش‌های رسانه به ویژه رسانه‌های جمعی انتقال میراث فرهنگی است (کورام، ۲۰۰۷: ۲۲۸). رسانه تلویزیون این ظرفیت را دارد که ارزش‌های مبتنی بر حق مداری، واقع‌بینی و جامع‌بینی را به عنوان مهم‌ترین معیارهای پرهیز از خشونت آموزش دهد که از این موضوع می‌توان تحت عنوان کارکرد «آموزش پرخاشگری حق مدار» نام برد.

۳-۵-۳. کارکرد مهارت آموزی غلبه بر خشونت

رسانه تلویزیون این ظرفیت را دارد که مهارت‌های مبتنی بر مهروزی، همدلی، خوش‌بینی، ادب و احترام را به عنوان مهم‌ترین معیارهای پرهیز از خشونت ترویج دهد. که از این موضوع می‌توان با عنوان کارکرد «مهارت آموزی غلبه بر خشونت» نام برد.

۳-۵-۴. کژکارکرد نهادینه‌سازی خشونت در نگرش و رفتار افراد جامعه

بر اساس آرای مک کامبز و شاو تحت عنوان نظریه برجسته‌سازی، رسانه‌ها قدرت بسیاری در تعریف و شکل‌دهی به وقایع عمومی دارند (مک کامبز و غانم، ۲۰۰۱: ۶۷). بر این اساس می‌توان گفت که درک عموم مردم از خشونت بر این پایه استوار است که تلویزیون تا چه حد پیام‌های خشونت‌آمیز فیزیکی، کلامی و روحی را ارسال می‌کند. پخش انبوهی از برنامه‌های خشونت‌آمیز فیزیکی، کلامی و روحی از طریق رسانه تلویزیون، خشونت را در افکار عمومی تبدیل به یک الزام دنیای مدرن کرده است. بدین ترتیب این رسانه می‌تواند نقش مهمی را در «نهادینه‌سازی خشونت در نگرش و رفتار افراد جامعه» ایفا کند.

۳-۵-۵. کژکارکرد ترویج چارچوب‌های متعصبانه شخصی و قومی

بر اساس آرای اتمان، نظریه چارچوب‌سازی به روند انتخاب جنبه‌های اصلی هر کار به وسیله رسانه‌ها و تاثیرات آن بر درک پیام توسط مصرف‌کنندگان رسانه‌ها اشاره دارد. روند چارچوب‌سازی عوامل اصلی یک حقیقت را انتخاب کرده و آنها را با اشکال ارتباطات مرتبط می‌کند (اتمان، ۱۹۹۳: ۵۵). تلویزیون با یه کار گرفتن چارچوب‌های کلیشه‌ای مبتنی بر تعصبات شخصی، نژادی و قومی در برنامه‌هایش منجر به ترویج خشونت کور در جامعه خواهد شد که از آن می‌توان تحت عنوان کژکارکرد «ترویج چارچوب‌های متعصبانه شخصی و قومی» نام برد.

۳-۵-۶. کژکارکرد ترویج خشونت به مثابه ابزار تفريح

بر اساس آرای گریفین، تحت عنوان نظریه کاشت؛ تلویزیون منجر به خلق عقاید و باورهایی عمده در افراد شده و نگاه آنها به واقعیت را شکل می دهد و این موضوع نتیجه قرار گرفتن طولانی مدت در معرض پیامهای رسانه به صورت تکراری است (وسترمن و تامبورینی، ۲۰۱۰: ۳۳۰). به علاوه بر اساس نظریه وابستگی مخاطبان نیز مخاطب به دلیل نیاز به ندانستن و گریز از واقعیت (برای مثال برنامه های طنز) به رسانه و برنامه های آن وابسته است (روکیچ و دیفلو، ۱۹۷۶: ۶). بنابراین می توان نتیجه گیری کرد که تماشاگران برنامه های تلویزیونی که محتواخ خشونت آمیز دارند؛ تصاویر به نمایش در آمده از تلویزیون را به مثابه یک واقعیت عملی درک می کنند. به علاوه پخش برنامه هایی که بدون توجه به اثرات منفی خشونت این پدیده را به منظور یک ابزار سرگرمی به نمایش می گذارند، می تواند سبب شکل گیری کژکارکرد «ترویج خشونت به مثابه ابزار تفريح» شود.

۳-۵-۷. کژکارکرد انتقال ضدارزش های مرتبط با خشونت

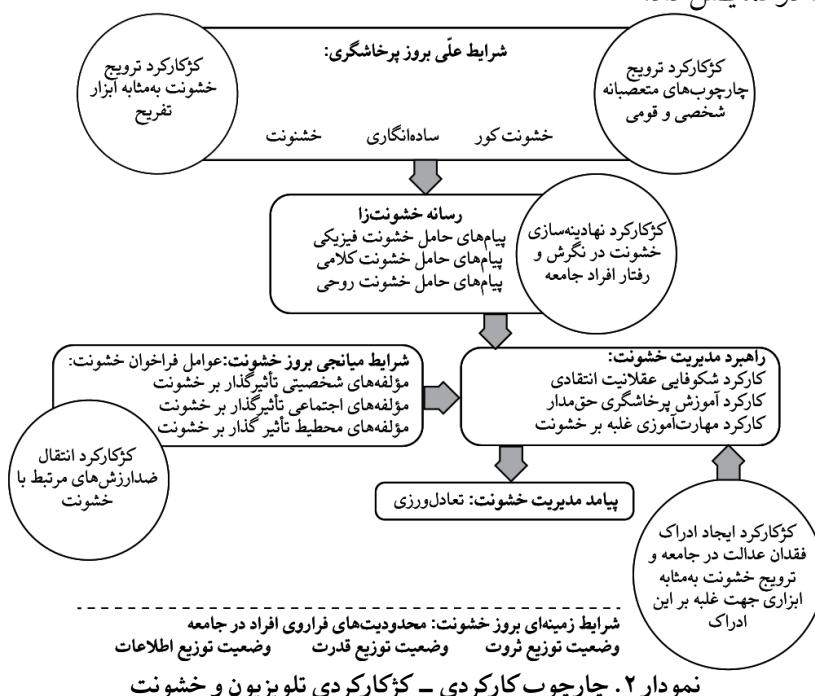
بر اساس آرای گابریل تارد تحت عنوان نظریه تقليید؛ تقليید علت واقعی و اساسی و قوع جرائم است. تارد با نقد نظریه لوبون در مورد انبوه خلق و ارائه نظریه «همگان»، نظریه جدیدی را در فرهنگ پذیری ارائه کرد. از این منظر برای شکل گیری همگان ضرورتی برای حضور و تماس فیزیکی اعضا نیست و رفتار و واکنش های افراد بر اساس تاثیرات دور از طریق رسانه شکل می گیرد (کینون، ۱۹۹۶: ۳). بنابراین نهاد رسانه در حوزه شکل دهنده به افکار همگان از طریق تقليیدپذیری مخاطبان و انتقال ارزش ها نقش بسیار مهمی دارد. پخش پیامهایی که نمایش گر منفعت طلبی افراد، کمال گرایی افراطی، قدرت طلبی، مسئولیت گریزی، تعارضات میان فردی، ارتباطات نامؤثر و ... است؛ منجر به الگوگیری و تقليید افراد و در نتیجه درونی شدن این رفتارهای منفی در مخاطبان خواهد شد که از این امر می توان تحت عنوان کژکارکرد «انتقال ضدارزش های مرتبط با خشونت» نام برد.

۳-۵-۸. کژکارکرد ایجاد ادراک فقدان عدالت در جامعه و ترویج خشونت به مثابه ابزاری جهت غلبه بر این ادراک

تحت شرایطی که به دلیل تفاوت طبقه اجتماعی افراد در جامعه با شرایطی مشتمل بر تفاوت های اقتصادی، قدرت طلبی افراد و نابرابری اطلاعاتی روبرو هستیم، صاحب نظرانی مانند تیکنور، دونوهو و اولین به عنوان واضح نظریه شکاف آگاهی اعتقاد دارند که به موازات افزایش انتشار اطلاعات در جامعه توسط رسانه جمعی تلویزیون، آن بخش هایی از جامعه که دارای پایگاه اقتصادی اجتماعی بالاتر هستند، در مقایسه با بخش های دارای

پایگاه اقتصادی اجتماعی پایین‌تر، تمایل و توان بیشتری در دریافت اطلاعات در کوتاه‌ترین زمان دارند. لذا شکاف آگاهی بین این دو بخش، به جای کاهش، افزایش یافته و این اطلاعات به عنوان یک داده اصلی به نوبه خود وضعیت اقتصادی و اجتماعی را نیز در این افراد تغییر می‌دهد و بالتبغ توزیع ناعادلانه ثروت، قدرت و اطلاعات در جامعه افزایش خواهد داشت (ترن، ۲۰۱۳؛ ۸۳۲: ۲۰). به علاوه بر طبق نظریه هویت اجتماعی افراد خود و سایرین را در دسته‌های مختلف دسته‌بندی کرده و از آن طریق مفهوم دنیای اجتماعی را درک می‌کنند (سارتور و کانینگهام، ۲۰۰۹: ۳۰۰). رسانه نهادی است که در صورت تصویرسازی از شکاف طبقاتی بین افراد جامعه می‌تواند منجر به ایجاد این ادراک در عموم افراد شود که عدالت توزیعی در جامعه رعایت نشده است و جامعه دارای دو طبقه دارای پایگاه اقتصادی اجتماعی بالا و پایین است. چنین ادراکی ولو منطبق بر واقعیت نباشد منجر به ایجاد و افزایش خشونت در قبال افراد به اصطلاح متعلق به طبقه بالاتر خواهد شد. از این موضوع می‌توان تحت عنوان کژکارکرد «ایجاد ادراک فقدان عدالت در جامعه و ترویج خشونت به مثابه ابزاری جهت غلبه بر این ادراک» نام برد.

چارچوب کارکردی – کژکارکردی تلویزیون و خشونت را می‌توان در قالب شکل شماره دو نمایش داد.

نمودار ۲. چارچوب کارکردی – کژکارکردی تلویزیون و خشونت

۶. بحث و نتیجه‌گیری

هدف اصلی این پژوهش تعیین کارکردهای رسانه تلویزیون به عنوان یک نهاد اجتماعی مهم در مدیریت خشونت آحاد جامعه است. برای این منظور تعداد ده نفر از اعضای هیئت علمی رشته‌های مدیریت رسانه، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، ارتباطات و مدیران با سابقه در حوزه مدیریت رسانه به صورت نمونه‌گیری هدفمند و با استفاده از روش تکنیک گلوله برای انتخاب شدند و داده‌های حاصل از مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافته با افراد ذکر شده به روش گراند تئوری چندگانه مورد بررسی قرار گرفت. روش گراند تئوری چندگانه بر این اساس استوار است که در مراحل مشخصی از فرایند توسعه نظریه، استفاده از نظریه‌های موجود ممکن است الهام‌بخش بوده و منجر به رفع شدن پریشانی داده‌ها شود و امکانی برای مقایسه و مقابله یافته‌های تجربی با دیگر نظریه‌ها را فراهم سازد. در این پژوهش نیز برای ارائه کارکردهای و کژکارکردهای رسانه از این رهیافت استفاده شده و یافته‌های حاصل از کدگذاری مصاحبه‌ها از طریق بکارگیری سایر نظریه‌های موجود در حوزه رسانه غنی شده است.

رویکرد کارکردگرایی به جامعه به عنوان سیستمی از عناصر بهم پیوسته و سازمان یافته از فعالیت‌های مرتبط بهم و مداوم می‌نگرد. از منظر این رویکرد، جامعه به سمت حالت تعادل پویا تمايل دارد و اگر ناهمانگی در آن رخ دهد، نیروهایی برای استقرار دوباره ثبات اقدام می‌کنند. رسانه‌های جمعی یکی از عناصر ضروری ساختار جامعه محسوب می‌شوند که به حفظ این ثبات در جامعه کمک می‌کنند. البته این وسائل ارتباط جمعی ممکن است منجر به خلق ناهمانگی نیز شوند. از جمله این ناهمانگی‌ها ایجاد خشونت و دامن زدن به پرخاشگری در جامعه است.

- پخش انبوھی از برنامه‌های خشونت‌آمیز مشتمل بر خشونت‌های فیزیکی (زد و خورد، محکم بستن در، شکستن وسایل توسط بازیگران در فیلم‌ها و سریال‌ها؛ پخش زنده و بازپخش زد و خورد ورزشکاران و تماشاچیان و استفاده از وسائل آتش‌زا در محیط‌های ورزشی؛ نمایش زد و خوردهای صورت گرفته در جامعه در برنامه اخبار و ...)، کلامی (داد و فریاد و فحاشی بازیگران در فیلم‌ها و سریال‌ها، پخش زنده و بازپخش فریادها و فحاشی‌های تماشاچیان در محیط‌های ورزشی، پخش مجادلات سیاستمداران و اقتصاددانان، پخش پیام‌های حاوی بار تهدید و ...) و روحی (پیام‌های حاوی بار معنایی منفی گرایی، موضع‌گیری، مخالفت با دیگران، نارضایتی،

حسادت، نفرت، سوءظن، خصومت، بی‌اعتمادی و ...) از طریق رسانه تلویزیون؛ خشونت را در افکار عمومی تبدیل به یک الزام دنیای مدرن کرده است. به این ترتیب این رسانه کژکارکرد مهمی در «نهادینه‌سازی خشونت در نگرش و رفتار افراد جامعه» ایفا می‌کند.

- در این میان؛ وجود قوه غضبیه فطری در انسان‌ها و تبدیل آن به خشونت متعصبانه یا کور، به همراه ساده‌انگاری خشونت که به نوعی عادت در جوامع تبدیل شده است نیز از شرایط علیّی و مقدم بروز پرخاشگری در جامعه است. تلویزیون با به کار گرفتن چارچوب‌های کلیشه‌ای مبتنی بر تعصبات شخصی، نژادی و قومی در برنامه‌هاییش منجر به ترویج خشونت کور در جامعه خواهد شد که از آن می‌توان با عنوان کژکارکرد «ترویج چارچوب‌های متعصبانه شخصی و قومی» نام برد. به علاوه تماشاگران برنامه‌های تلویزیونی که محتوای خشونت‌آمیز دارند تصاویر به نمایش درآمده از تلویزیون را به مثابه یک واقعیت عملی درک می‌کنند. پخش برنامه‌هایی که بدون توجه به اثرات منفی خشونت این پدیده را به منزله یک ابزار سرگرمی به نمایش می‌گذارند؛ می‌تواند سبب شکل‌گیری کژکارکرد «ترویج خشونت به مثابه ابزار تفریح» شود.

- نهاد رسانه جهت مدیریت خشونت در جامعه راهبردهای متفاوتی را پیش رو دارد که از آن جمله می‌توان به شکوفایی عقلانیت انتقادی (ترویج مؤلفه‌هایی مانند تدبیر، درایت، مشورت و گفتمان در افراد)، آموزش پرخاشگری حق‌مدار (آموزش ارزش‌های مبتنی بر حق‌مداری، واقع‌بینی و جامع‌بینی) و مهارت‌آموزی غلبه بر خشونت (آموزش مهارت‌های مبتنی بر مهرورزی، همدلی، خوش‌بینی، ادب و احترام) اشاره کرد.

- با توجه به اینکه راهبردهای شناسایی شده در خلاء اجرایی نمی‌شوند؛ ضروری است تا به شرایط عمومی که در اجرای این راهبردها تاثیرگذاراند نیز توجه شود. مؤلفه‌های شخصیتی (ویژگی‌های شخصیتی مانند کمال‌گرایی، قدرت‌طلبی، لذت‌طلبی و ...)، اجتماعی (ارتباطات نامؤثر، تعارضات میان‌فردی و ...) و محیطی (ازدحام و آودگی‌های زیست محیطی) متعددی وجود دارند که به مثابه شرایط عمومی و تحت عنوان شرایط مداخله‌گر راهبردها را در عمل مقید و محدود سازند. پخش پیام‌های رسانه‌ای که نمایش‌گر منفعت‌طلبی افراد، کمال‌گرایی افراطی، قدرت‌طلبی، مسئولیت‌گریزی، تعارضات میان‌فردی، ارتباطات نامؤثر و ... است؛ منجر به الگوگیری و تقلید افراد و در نتیجه درونی شدن این رفتارهای منفی در مخاطبان خواهد شد که از این امر می‌توان تحت عنوان کژکارکرد «انتقال ضدارزش‌های مرتبط با خشونت» نام برد.

۶۲ | مطالعات فرهنگ — ارتباطات

- شرایط خاص زمینه‌ای نیز وجود دارد که علاوه بر اینکه زمینه بروز خشونت در جامعه هستند می‌توانند بر راهبردها نیز تأثیرگذار باشند که از آن جمله می‌توان به چگونگی توزیع ثروت، قدرت و اطلاعات در جامعه اشاره کرد. رسانه نهادی است که در صورت تصویرسازی از شکاف طبقاتی بین افراد جامعه می‌تواند منجر به ایجاد این ادراک در عموم افراد شود که عدالت توزیعی در جامعه رعایت نشده است و جامعه دارای دو طبقه دارای پایگاه اقتصادی اجتماعی بالا و پایین است. چنین ادراکی ولو منطبق بر واقعیت نباشد منجر به ایجاد و افزایش خشونت در قبال افراد به اصطلاح متعلق به طبقه بالاتر خواهد شد. از این موضوع می‌توان باعنوان کثکارکرد «ایجاد ادراک فقدان عدالت در جامعه و ترویج خشونت به مثابه ابزاری جهت غلبه بر این ادراک» نام برد.
- پامد نهایی حاصل کنش‌ها و برهم کنش‌ها و اجرای راهبردها عبارت است از تعادل‌ورزی در بروز خشونت و پرخاشگری که به معنای فعلیت یافتن عقلانیت، اخلاق‌مداری، اعتدال و خویشتن‌داری است.

منابع و مأخذ

- اخگری، محمد (۱۳۸۶). «نگاهی به فلسفه تلویزیون، جایگزینی واقعیت»، *اطلاعات حکمت و معرفت*، شماره ۴۵: ۲۵.
- استراس، آنسلم و کوربین، جولیت (۱۳۸۵). *اصول روش تحقیقی کیفی: نظریه مبنایی، رویدها و شیوه‌ها*، ترجمه بیوک محمدی، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- اسلامی تنها، اصغر (۱۳۹۰). «بازتاب متصاد عقلانیت در نظریه فرهنگی ماکس وبر و علامه طباطبائی»، *معرفت فرهنگی - اجتماعی*، شماره ۲: ۳۳-۵.
- امیری، مجتبی؛ وحید محمودی، عmad افروغ و شهرزاد نیری (۱۳۹۲). «تبیین چارچوب کارکردی سیمای جمهوری اسلامی ایران جهت توسعه قابلیت‌های انسانی»، *فصلنامه راهبرد*، شماره ۶۶: ۱۱۶-۸۵.
- بارل، گیسن و گارت مورگان (۱۳۹۳). *نظریه‌های کلان جامعه‌شناسی و تجزیه و تحلیل سازمان*. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- بختیار نصرآبادی، حسنعلی؛ محمدحسین بهردان و حمیدرضا بهردان (۱۳۹۰). «نسبت عقلانیت انتقادی با اخلاق اجتماعی»، *فصلنامه راهبرد*، شماره ۵۹: ۱۶۶-۱۳۹.
- بشیر، حسن (۱۳۸۷). «معناشناسی جدید ارتباطات زمینه‌سازی برای شناخت عمیق‌تر رابطه‌ای فرهنگ و رسانه‌ها»، *تحقیقات فرهنگی ایران*، شماره ۳: ۱۵۵-۱۳۱.
- بیکس، میشل (۱۳۸۲). «غرب به تلویزیون و فرهنگ». *سیاحت غرب*، شماره ۲: ۳۸-۲۷.
- پانوف، میشل و پرن میشل (۱۳۸۹). *فرهنگ مردم‌شناسی*. ترجمه اصغر عسکری خانقاہ، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- پویا، علیرضا و حسنیه طباطبائی (۱۳۹۰). «راهبرد کیفی پژوهش نظریه مفهوم‌سازی بنیادی: مفهوم، پارادایم، ویژگی‌ها و مباحث تكمیلی»، *ماهnamه توسعه انسانی پلیس*، شماره ۳۷: ۳۶-۱۲.
- تمیمی آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۳۷۸). *غررالحكم و دررالحكم*، ترجمۀ سیده‌اشم رسولی محلاتی، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- حبيب‌زاده، اصحاب؛ حسین افخمی و محمدرضا نادر پور (۱۳۸۸). «بررسی نقش دوگانه رسانه‌های جمعی در پیشگیری و وقوع جرایم»، *انتظام اجتماعی*، شماره ۲: ۱۴۲-۱۰۸.
- حسینی انجданی، مریم (۱۳۸۷). «بررسی تاثیر تماشای کارتون‌های خشونت‌آمیز بر میزان پرخاشگری نوجوانان»، *پژوهش و سنجش*، شماره ۵۴: ۱۰۱-۸۲.

۶۴ | مطالعات فرهنگ — ارتباطات

- خواستار، حمزه (۱۳۸۸). «ارائه روشی برای محاسبه پایایی مرحله کدگذاری در مصاحبه‌های پژوهشی»، *روشناسی علوم انسانی*، شماره ۵۸: ۱۶۱–۱۷۴.
- دانایی‌فرد، حسن و سید مجتبی امامی (۱۳۸۶). «استراتژی‌های پژوهش کیفی: تاملی بر نظریه‌پردازی داده بنیاد مدیریت»، *اندیشه مدیریت راهبردی*، شماره ۲: ۶۹–۹۸.
- دانایی‌فرد، حسن؛ سید مهدی الونی و عادل آذر (۱۳۹۳). *روشناسی پژوهش کیفی در مدیریت: رویکردی جامع*، تهران: انتشارات صفار.
- رویترز، جورج (۱۳۹۴). *نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر*، ترجمه محسن ثالثی، تهران: انتشارات علمی.
- سورین، ورنر و جیمز تانکارد (۱۳۹۲). *نظریه‌های ارتباطات*، ترجمه دکتر علیرضا دهقان، تهران: موسسه انتشارات دانشگاه تهران.
- صفری شیرکوهی، مهدی و تهمورث بشیریه (۱۳۹۳). «بررسی جرم‌شناختی تاثیر رسانه بر خشونت‌گرایی تماشاگران فوتبال»، *تحقیقات حقوقی*، شماره ۲۶: ۱۲۱–۱۰۱.
- فضلی، رضا (۱۳۸۷). «رابطه رفتار والدین و پایگاه اجتماعی—اقتصادی با تماشای خشونت تلویزیون و تأیید و توسل به آن در کودکان»، *پژوهش و سنجش*، شماره ۱۵: ۵۷–۳۴.
- فولادی‌راد، فرزاد (۱۳۹۱). «بررسی رابطه خشونت تلویزیونی با خشونت واقعی در میان کودکان»، *مطالعات رسانه‌ای*، شماره ۱۸: ۱۲۵–۱۱۴.
- قاسمی، محمد و سیده رویا بار سلطان (۱۳۹۰). «رسانه‌های جمیعی و پیشگیری از جرم: با تأکید بر برنامه‌های تلویزیونی پلیسی»، *نظم و امنیت انتظامی*، شماره ۳: ۸۸–۶۶.
- قادری، مصطفی و فربیا بهرامی (۱۳۹۰). «مطالعه رابطه بازی‌های ویدئویی و رایانه‌ای خشونت‌آمیز با متغیرهای درون خانوادگی و تحصیلی فرزندان»، *مشاوره و روان درمانی خانواده*، شماره ۱: ۱۲۸–۱۱۹.
- Anderson, C.; Carragey, N. & Eubanks, J. (2003). Exposure to violent media: The effects of songs with violent lyrics on aggressive thoughts and feelings. *Journal of personality and social psychology*, 84(5)960-971 :.
- Anserson, C.; Carragey, N.; Flanagan, M.; Benjamin, A.; Eubanks, Jani & Valentine, J. (2004). Violent video games: specific effects of violent content on Aggressive thoughts and behavior. *Advances in experimental social psychology*, 36(1).199-249 :
- Anderson, C. & Carragey, N. (2009). Causal effects of violent sports video games on aggression: It is competitiveness or violent content. *Journal of experimental social psychology*, 45731-739 :.
- Corbin, J. & Streeuss, A. (1990). Grounded theory research procedures, canons and Evaluative criteria. *Qualitative sociology*, 13(1)3-19:.
- Cunliffe, A. L. (2011). *Crafting Qualitative Research: Morgan and Smircich 30 Years On*.

Entman, R. M. (1993). Framing: Towards clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4)58–51 :.

Friedrich, L.K., & Stein, A. H. (1973). Aggressive and prosocial television Programs and the natural behavior of preschool children. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 38(4)151:.

Gentile, D. A.; Coyne, S. & Walsh, D. A. (2011). Media violence, physical Aggression and relationl aggression in school age children: a short-term longitudinal study, aggressive Behavior. *Aggressive behavior*, 37(2)193-206 :.

Groves, Cl; prot, S. & Anderson, C. (2016). Violent media Effects: theory and Evidence. *Encyclopedia of mental health*, 4(1)362-369 :.

Guba, E. G & Lincoln, Y. (1994). *Competing paradigms in qualitative Research*. Handbook of qualitative research, Thousand Oaks, CA: Sage.

Jackman, M. R. (2002). Violence in social life. *Annual review of sociology*, 28(1)387-415:.

Kinnunen, J. (1996). Gabriel Tarde as a founding father of innovation diffusion Research. *Acta sociologica*, 39(4)432-442 :.

Kronenberger, W. G.; Mathews, V. P. & Dunn, D. W. (2005). Media violence Exposure and executive functioning in aggressive and control adolescents. *Journal of clinical psychology*, 61(6)725-737 :.

Larossa, R. (2005). Grounded theory methods and qualitative family research. *Journal of marriage and family*, 61(4), 837-857.

Lasswell, H. D. (2007). *The structureandfunctionofcommunicationinsociety*, European journal of comminucation.

McCombs, M. & Ghanem, S. I (2001). The Convergence of Agenda Setting and Framing. In Reese, Stephen D. (Eds). *Framing public life*. London: Lawrence Erlbaum Associates.

Parke, R. D. & Slaby, R. G. (1983). *The development of aggression*. In: E.M

Rabiu, M. S. (2010). Functions and dysfunctions of mass communication media. *Journal Of theatre and media studies*, 4(1)1-12 :.

Rokeach, B. S. J. & Defleur, M. L. (1976). A dependency model of mass-media effects. *Communication research*, 3(1)3-21 :.

Sartore, M. L. & Cunningham, G. B. (2009). The lesbian stigma in the sport context: Implications for women of every sexual orientation. *Quest*, 61305–289 :.

48. Taylor, S. E.; Peplau, L. A. & Sears, D.O. .(2006) *Social psychology*, 12nd Ed, New York: Practice Hall.

49. Tran, H. (2013). Does exposure to online media matter? The knowledge gap and the mediating role of news use. *International journal of communication*, 7831-852 :.

50. Velicer, W. F.; Govia, J. M.; Cherico, N. P. & Corriveau D.P. (1985). A Measurement model for measuring attitudes toward violence. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 15(3)-364 349 :.
51. Westerman, D. & Tamborini, R. (2010). Scriptedness and televised sports: violent consumption and viewer enjoyment. *Journal of Language and Social Psychology*, 29(3): 321-337.